

KVINDEN OG SAMFUNDET

UDG. AF DANSK-KVINDE-SAMFUND

Nr. 4.

28. Februar 1906.

22. Aarg.

Frisk Mod!

I „Kvindernes Blad“ for 21. Febr. findes i en Artikel af K. H. nogle ret modløse Betragtninger over Kvinders Udsigter til at faa deres samfundsborgerlige Krav gennemført. K. H. udtaler at „den store Forhaabningsfuldhed om snart at se Spørgsmaalet ført frem til Sejr, som prægede den sidste Del af forrige Aarhundrede, er i det forløbne halve Decennium af vort Aarhundrede svinget om til en vis mistrøstig Bitterhed — — —“. Endvidere søger K. H. at gøre gældende, at Kravet om Kvinders Stemmeret, der fra først af blev optaget paa „de mest radikale politiske Partiers“ Programmer, stadig er „gledet længere og længere ned i Rækken af de Spørgsmaal, som de søger at løse“, at det nu staar paa Programmet langt snarere „som en smuk og pyntelig Teori, end som et praktisk gennemførligt Virkelighedskrav. Derimod synes det i en afpasset og tillæmpet Form at have flere Chancer for at finde Støtte hos de konservative Partier“, og K. H. mener, at man deri „vistnok med Rette“ ser „et usvigeligt Tegn paa, at de (Kvindernes Krav) for denne Gang i alt Fald er ved at gaa ganske bag ad Dansen, glide ud i Sandet“.

Disse Betragtninger synes især inspireret af det nye, svenske, liberale Ministeriums alt andet end liberale Holdning over for Kvindernes Andragende om Valgret, af tyske Kvindesagsforkæmperes alt andet end opmuntrende Erfaringer, og maaske af den mærkelige Maade, hvorpaa Regeringen og Oppositionen i Belgien synes at ville spille Bold med Kvinders Stemmeret.

Dette og maaske et og andet lignende Fænomen i Udlandet og herhjemme er dog for lidt til at bygge en saadan Afgørelse paa. Ser man ud over Europa, og hvad der der er sket i de allersidste Aar, faar man tværtimod det stærkeste Indtryk af, at aldrig var Kravet om Kvindernes Ret og Pligt til at være med i Samfundets kommunale og politiske Liv længere borte fra at „løbe ud i Sandet“ end nu, og „mistrøstig Bitterhed“ er meget langt fra at være den fremherskende Stemning blandt Kvinderne.

Omend den nuværende svenske Regering, som Kvinderne vel kunde have ventet andet og bedre af, paa en høflig Maade har vist dem Døren, saa har *Sveriges Kvinder* dog ikke derfor tabt Modet; med ny Iver og Kraft søger de at samle alle vaagne Kvinder og ved en Massepetition give deres retfærdige Krav Vægt.

Norges Kvinder har ikke alene opnaaet at faa kommunal Valgret og Valgbarhed; men de har i dette sidste Aar givet et kraftigt Bevis paa deres politiske Interesse, og de har næppe nogen Sinde arbejdet med større Kraft og med lysere Udsigter end netop nu for deres statsborgerlige Stemmeret.

Finlands Kvinder har klart og bestemt opstillet deres Krav om „Valgret og Valgbarhed for enhver 21aarig Kvinde, gift og ugift, i Overensstemmelse med den lige og almindelige Valgrets Principer“. Det Vidnesbyrd, som lyder deroppe fra, er dette: „Da alle vore politiske Partier har optaget Valgret og Valgbarhed for Kvinden paa deres Programmer, har vi fuldgyltig Grund til at tro, at de finske Kvinder ved den snart forestaaende Stemmeretsreform vil blive tilkendt deres